

ידיעון אפריל 2013.

דיירים יקרים,

בתוך הקהילה הקטנה שלנו כאן בגני שרונים יש המון היסטוריה. רבים מכם חוויתם ולקחתם חלק בהיסטוריה ובייסודה של מדינתנו האהובה, ישראל. הסיפורים הם אינסופיים וכל אחד תרם את חלקו בלחימה, בהשרדות ובהקמתה של מדינת ישראל שבה יהודים מכל קצוות העולם יכולים לחיות בחופש ובביטחון.

רצח המוני שהחל במרץ 1942 ברחבי אירופה והסתיים במאי 1945 שבו נרצחו כ-6 מיליון יהודים שמתוכם מיליון וחצי ילדים על ידי הרוצחים הנאצים. כאשר הסתיים מסע ההרג, אלו ששרדו שוחררו ממחנות הריכוז ויצאו מהמחבוא. החודש יצוין יום השואה ה-68. למרות ששרדו את השואה, הכאב לא חלף. הם שרדו את השואה, איבדו את יקיריהם ונאלצו להתחיל חיים חדשים לאחר שקיבלו את החופש שלהם בחזרה.

כאן, בקהילה הקטנה שלנו בגני שרונים ישנם 61 ניצולי שואה, 61 שורדים. הנה שני סיפורים קצרים שנכתבו מילה במילה כפי שסופרו...

שושנה דננברג – הגשמת חלום.

נולדתי בעיירה בשם מנייביץ Manievich שבאוקראינה. ב-1941 נכנסו הגרמנים לעיירה ומיד תפסו 360 גברים והרגו אותם.

במהלך השנה שלאחר מכן, היהודים עבדו במחנות כפיה.

אמי שהבינה מה עומד להתרחש, הפצירה באבי שיברח ליערות עם אחי הגדול, כדי שבעתיד יישאר זכר למשפחתנו.

באחד מימי השישי בשעת קבלת שבת, אבי ואחי חזרו באופן מפתיע. באותה שבת כ"ג באלול, הגרמנים חיסלו את כל היהודים תושבי העיירה, כ-3000 איש.

אנחנו היינו המשפחה היחידה שהצליחה להסתתר ונשארה בחיים. הצלחנו לברוח ליערות ושם חיינו בסבל רב שנתיים.

בתום המלחמה, אבי גויס לצבא האדום ונהרג כעבור 4 חודשים ואנחנו, אימי וארבעה ילדים עלינו לארץ בשנת 1945.

ב-2007 אחרי שנים של חיפוש, מצאתי את קברו של אבי במינסק-רוסיה הלבנה וזכיתי לומר עליו "קדיש".

שואה בשבילי זה חושך וחלונות.....ינקה ויסברוך

חושך כי ביליתי עם אימא בבור שחפרו ברפת, בור בגודל של 3 מטר אורך 3 מטר רוחב ובעומק של 1.5 מטר לכל היותר, בלי אפשרות לקום ועם יכולת מינימלית של תזוזה, אוכל אם אפשר לקרוא לזה אוכל קיבלנו פעם ביומיים; לחם, כמה חתיכות של תפוחי אדמה וקנקן

חלב. היינו בבור כשנה בלי אור אבל למזלי עם חום גופה של אימי, עד שהאישה שהסתירה אותנו תמורת כסף רב, פשוט זרקה אותנו.

אימא בעזרת חברה נוצרייה מהלימודים בסורבון, מצאה מקומות מסתור נפרדים לה ולי רחוקים מהעיר שלנו כדי שאף אחד לא יכיר או יזהה אותנו. אימא עברה למקום מסתור בוורשה ואותי שלחה לקראקוב, אחת הערים היפות באירופה. אני לא ידעתי זאת כי;

חלונות; סגרו אותי בחדר יפה אבל קר, והמגע היחידי עם העולם החיצון היה לשבת מוסתרת מאחורי וילון ליד החלון..... דרכו ראיתי את מה שאמורים להיות החיים האמתיים.....

אנשים ממהרים או מטיילים, טבע - פרחים, עצים, שינויים במזג אוויר, למדתי שיש שמש וגם גשם שיש אביב וגם חורף.....

השואה בשבילי ; חושך וחלונות.....

מיום השואה ליום הזיכרון- יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל .

יום הזיכרון בישראל לא דומה לשום דבר אחר בעולם. הזמן במדינה עוצר מלכת. מסעדות, ברים ומועדונים נסגרים. הרדיו וערוצי טלוויזיה משדרים במשך כל היום את הסיפורים והתמונות של אלו שנפלו לאורך השנים. כל התוכניות שמות דגש על ילדותו של האדם, הבית, ההורים, בן או בת הזוג והילדים. מילות הזיכרון של החברים שעדיין באבל על האובדן. במשך יום אחד, כל אחד בישראל שמזדהה עם מדינת ישראל ועם האנשים שחיים פה, מרגיש כי הסיפורים של אותם הגברים והנשים הללו הם חלק מעברו האישי וחלק ממשפחתו.

ואנו זוכרים- אנו זוכרים את כל הגיבורים שנפלו והקריבו את עצמם כאשר הגנו על מדינת ישראל. אנו זוכרים את כולם. מקום המדינה ועד המאבק האינסופי על עצמאות ובטחונה של מדינת ישראל אנו זוכרים את כל הגברים והנשים הללו.

ואז אנו חוגגים- במעבר חד מדמעות לשמחה וגאווה.

בביתנו כאן, בגני שרונים, יש לנו המון גיבורים שלחמו והם כאן כדי לספר את סיפורם. להלן קטע קצר שנכתב ע"י אברהם גבע, חייל גאה שחווה את התהוות ההיסטוריה על בשרו.

שמחת עצמאות - מאת אברהם גבע

ב-29 בנובמבר 1947, בחצות הלילה, פרצה ספונטנית, שמחת העצמאות הגדולה ביותר בכל רחבי היישוב היהודי בארץ. החלטת האו"ם על הקמת המדינה היהודית, סחפה את כולם לשירה וריקודים.

למחרת פרצה מלחמת העצמאות.

שמחת העצמאות עם הקמת מדינת ישראל ב-15 במאי 1948 הייתה עמומה, מעורבת בצער הנורא על נפילת גוש עציון ובהרגשה מול פלישת הצבאות הסדירים של מצרים, ירדן, עיראק, סוריה ולבנון. קרבות הבלימה היו קשים, רבים נפגעו פגיעות קשות ואימות, אך עם זאת הייתה שמחה פנימית עצורה ועצומה:

קמה המדינה היהודית העצמאית !

במלאת שנה להקמת המדינה – ה' באייר התש"ט (1949) הייתה שמחה המונית מופלאה: שירה וריקודים, הופעות, זיקוקין דינור ומצעדים של צה"ל.

בשנים האחרונות שואלים אותנו את דור התש"ח, האם לילד הזה התפללתם? ואנו אומרים: שגיאות וליקויים אינם פוגמים באהבתנו את מדינתנו. העם הזה והמדינה העצמאית הזו, הגיעו להישגים כבירים

בתקופה קצרה. אנו עומדים בצמרת העולמית של המדע, הטכנולוגיה, הרפואה והאמנות על ענפיהם השונים.

ישראל נמצאת במקום ה-17 מתוך 200 מדינות במדד הפיתוח האנושי. גרעין קטן של 600 אלף נפש התניע מהלך של קליטת מיליונים, בם פליטי שואה, יהודים נרדפים בארצותיהם בגולה ודם יהודים מארצות מפותחות.

הגענו לחברה מונה למעלה מ-7 מיליון נפש, חברה תוססת, דינמית, יצירתית, בעלת עוצמה כלכלית, תרבותית וצבאית.

וזו רק ההתחלה!!!

פינת הבריאות-רותי רכזת דיירים

אגוזי מלך

"אל גינת אגוזי ירדתי לראות באבי הנחל, לראות הפרחה הגפן, הנצו הרימונים"
זהו שיר מתוך "שיר השירים", ומתאים לתקופת האביב ולחג הפסח.
ברצוני להתמקד בגינת האגוז. כולנו זוכרים את השירים: "באגוזים נשחקה חג הפסח בא..."
"שמחה רבה שמחה רבה אביב הגיע פסח בא. מלאו, מלאו, מלאו כיסי באגוזים...."
"באגוזים נשחקה חג הפסח בא"

עץ אגוז המלך מתנשא לגובה של כ-25 מ' ומניב פירות במשך כ-100 שנה.
בארץ הוא קיים כבר מסוף המאה השנייה, הוא יובא לכאן מפרס, קליפתו מצוינת כחומר בעירה ובחצי קליפת אגוז עשו שימוש כנר שמן. עץ האגוז ידוע גם בחוזקו ולכן הוא נפוץ בתעשיית הרהיטים.

בחפירות באזורי מלחמה ובמבצרים שהיו באץ נמצאו קליפות אגוזים.

כמה עובדות על אגוזי המלך:

- אגוזי מלך נחשבים לאגוזים של המוח ואכן צורתם דומה למוח ומחולקת לשתי אונות.
- אכילת אגוזי מלך מומלצת לחיזוק והגברת הזיכרון.
- אגוזי מלך מורידים דלקתיות וכאב.
- אגוזי מלך עשירים באומגה 3 העוזרת להעלאת הכולסטרול הטוב ובכך תומכת בהורדת הסיכון ללקות במחלות לב ובסוכרת.
- מקובל ברפואה הסינית להשתמש באגוזי מלך במקרים של אימפוטנציה, קור וכאבי ברכיים וגב ועצירות על רקע זיקנה.
- אגוזי מלך הם תוספת תזונתית מעולה לאנשים צמחוניים וטבעונים.
- חופן אגוזי מלך ישקיט רעב והשתוקקות ל"משהו מתוק" והם תמיד זמינים ובעיקר בריאים, הם מתנה איכותית שמעניק לנו הטבע.
- אגוזי המלך עשירים בחומצה פולית, מנגן, נחושת, מגנזיום, זרחן, אבץ, ויטמין E וויטמינים מקבוצת ה-B וכמות גדולה של חלבון וסיבים תזונתיים.
- 7 אגוזים ביום יספיקו למצות את כל הפוטנציאל הבריאותי הטמון בהם.
- מאחר והאגוז מכיל כמות גדולה של קלוריות – תשתדלו לא לעבור את הכמות המומלצת.
- ע"מ לשמור על טריותו יש לאכסנו במקרר.

בתאבון!

משולחנה של גאולה

בעוד מספר ימים נעמוד בפתחו של חודש אפריל, חודש קשה וחשוב, בחודש זה נציין את שני ימי הזיכרון, יום הזיכרון לשואה ולגבורה מוקדש להתייחדות עם זכר השואה וזכר מעשי הגבורה והמרד בימים ההם.

שבוע לאחר מכן נציין את יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ופעולות האיבה, יום בו עם ישראל מתייחד עם זכר הנופלים במערכות ישראל.

עם ישראל מציין את יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל בצמוד ליום העצמאות, בתאריך ד' באייר. צמידות זו נועדה להדגיש את הקשר הבל יינתק בין השגת העצמאות ובין מחיר הדמים הכבד לעצמאות.

את טיול חודש מרץ קשרנו עם עברה של חיה קוזלובסקי, היא ובעלה היו מעורבים בהקמת הקיבוץ חוקוק, והתרגשנו לשמוע מפיה את סיפור הקמת המקום.

להפתעתנו גילינו קשר משפחתי מעניין ומרגש נוסף - של אביבה שדה חן לישוב "רמת ישי" שנקרא על שם סב בעלה ישי אדלר שהיה פעיל מאד בחיי הציבור, ומראשוני המורים העבריים.

כמו כן שמענו את סיפורם של הטמפלרים, התפעלנו ממרבדי הפריחות הצהובות, והזרימות בנחלי הצפון. ו"נסגור" את חודש אפריל במדורת ל"ג בעומר, נצא החוצה ולאור המדורה נשיר משירי א"י. מאחלת לכם חודש טוב.

גאולה

ברוך הבא

ברוך הבא למר נאור יוסף שנכנס להתגורר בביתנו. מאחלים לו התאקלמות קלה, הרבה בריאות ואושר.

מזל טוב

יום הולדת שמח לכל הדיירים שחגגו יום הולדת בחודש אפריל.

ליוסי ממחלקת האחזקה שחוגג יום הולדת באפריל, אנו מאחלים לו המון מזל טוב, בריאות ואושר!

איחולי החלמה

איחולי החלמה לדיירינו החולים, מאחלים לכם החלמה מהירה ובריאות מלאה.

תחומים

אנו משתתפים בצערם של דיירינו: חדד מרים, גרינבאום טובה ועבדי אסתר על מות יקיריהם. מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

לצערנו הלכו לעולמם ערב החג שניים מדיירי הבית:

אביבה צימרמן, אביבה ילידת ישראל, נולדה בשנת 1934, נכנסה להתגורר בביתנו ב- 3.7.11. אביבה הייתה אישה נעימה ושקטה, חביבה על הסובבים. בינה ובין ישראל דימנט ז"ל, נרקמה ידידות מופלאה שסייעה לה להתחבר אל דיירי הבית.

בימים האחרונים שלפני מותה, ערכה אביבה הכנות לליל הסדר שאותו הייתה אמורה לחגוג עם בנה ובני משפחתו, ואותו כבר לא תזכה לחגוג.

מייק מנור, נולד בשנת 1922 בדרום אפריקה, עלה לארץ ב- 1948. מייק נלחם במסגרת מח"ל והיה שותף למספר מבצעים. היה נשוי לשרה ילידת הארץ ואב לשתי בנות. הוא ורעייתו נכנסו להתגורר ב"גני שרונים" ב-4.1.09. מייק היה ידוע כאיש חייכן ואופטימי.

יהי זכרם ברוך !

אנו מאחלים לכולכם חג שמח ומלא באושר ושלוש לכם ולמשפחותיכם. אנו יכולים ליצור מציאות של שלום ושיתוף פעולה בגני שרונים על ידי כך שנזכור כי זהו ביתנו וכולנו מהווים חלק מההיסטוריה של האומה הנפלאה שבה אנו חיים.

ההנהלה והצוות.

